

عنوان مقاله:

اثر برخی از آنتی بیوتیکها بر عیار پادتن H1 حاصل از واکسن نیوکاسل

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات دامپزشکی، دوره 54، شماره 3 (سال: 1378)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

بهرام شجاعدوست - گروه آموزشی علوم درمانگاهی، دانشکده علوم دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران، ایران

محمدحسن بزرگمهری فرد - گروه آموزشی علوم درمانگاهی، دانشکده علوم دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران، ایران

عبدالمحمد حسنی طباطبایی - گروه آموزشی علوم درمانگاهی، دانشکده علوم دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

ششصد و دوازده جوجه یک روزه گوشتی از نژاد Ross در 9 گروه قرار گرفتند که در هر گروه دو پن برای ماده ها دو پن برای نرها اختصاص یافت. یکی از گروه ها به عنوان گروه شاهد در نظر گرفته شد که تا آخر دوره هیچ آنتی بیوتیکی در آن تجویز نشد و 8 گروه دیگر به آنتی بیوتیکهای سولفادiazین + تری متوپریم (سولتریم)، تایلوزین تارترات، سالینومایسین، لینکومایسین + اسپکتینومایسین (لینکوسپکتین)، انروفلوکساسین، کلرامفنیکل، کلرتتراسیکلین و فورازولیدون اختصاص داده شد. ه مه گروه ها در سنی 8، 15 و 31 روزگی در مقابل بیماری نیوکاسل واکسینه شدند. در 7 گروه درمانی در سنین 16 تا 20 روزگی و 32 تا 36 روزگی بطور جداگانه آنتی بیوتیکهای فوق مصرف گردید و در یک گروه درمانی داروی سالینومایسین از 16 روزگی تا 3 روز پیش از کشتار به طور مداوم در دان مورد استفاده قرار گرفت. قبل و بعد از مصرف داروها یعنی در سنین 14، 20، 30، 37 و 50 روزگی، از جوجه ها خونگیری به عمل آمد و با انجام آزمایش ممانعت از هماگلوتیناسیون (HI) عیار پادتن جوجه ها نسبت به واکسن نیوکاسل اندازه گیری شد. نتایج به دست آمده توسط آنالیزواریانس و آزمون توکی از نظر آری مورد مقایسه قرار گرفت. بر این اساس مشخص گردید که میانگین عیار پادتن گروه سالینومایسین در 51 روزگی به صورت معنی داری نسبت به گروه شاهد بالاتر بود ($p < 0/05$) ولی میانگین عیار پادتن سایر گ روه ها و شاهد، و نیز نرها و ماده ها اختلاف معنی داری با یکدیگر نداشتند.

کلمات کلیدی:

آنتی بیوتیکها، آنتی بادی، جوجه های گوشتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/349771>

